

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. II. Vehemens oppositio, qua reluctati sunt ipsi Presbyteri, Pontifices &
Legis Doctores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ARGUMENTUM.

*Vehemens oppositio, quâ reluctati sunt ipsi Presbyteri,
Pontifices & Legis Doctores.*

ARTICULUS II.

Simplex populus non nisi hæ-
rebat attonitus videns ipsum
concionantem, & admirabatur,
quod capere non poterat,
quando dixit se esse Messiam
ab ipsis expectatum. Sed Pon-
tifices, Sacerdotes & Legis Do-
ctores offensi sunt ex eo & re-
sistèrunt ipsi in faciem: *In quâ
potestate hac facis?* Quis munivit
te facultate concionandi & tra-
dendi ejusmodi doctrinam?
Quid nostro te implicas mini-
sterio? quid nostra tibi sumis
negotia? quis misit te? Ecce i-
nitium persecutionis, quâ nun-
quam non exagitârunt ipsum:
toto enim vitæ ipsius decursu
non cessârunt sævum ipsi mo-
vere bellum, quoad ipsam in-
fluxerint mortem & affixerint
ipsum in cruce. Quantum ne-
fas, bone DEUS & quàm abo-
minandum facinus in personis
Deo dicatis, Presbyteris, Legis
Doctoribus, Pontificibus. Quo-
rum præcipuè esset DEI pro-
curare gloriam & salutem po-
pulorum, cum teneant in ma-
nibus thesauros scientiæ, aucto-
ritatem legis diviniæ, & si ita
fari licet, clavum & clavem re-
ligionis, sunt ipsimet, qui sese

exhibuerunt maximos DEI ini-
micos, quique semper se pluri-
mum opposuerunt inæstimabili
beneficio Redemptionis pecca-
torum. Etquam ob causam?

Invidia, ambitio, avaritia, pro-
prium commodum possidet ip-
sos, tamque atrociter ipsos ex-
cœcat, ut quamvis argumenta
haberent plusquàm sufficientia,
ad cognoscendum, quod IESUS
Christus verus sit Messias, quan-
do etiam conspexissent id tam
clarè sicut lucem meridianam,
non tamen in ipsum credidissent:
DEUS nihil est animæ sub ty-
rannide passionum suarum in-
gemiscenti: Repleat totam Ju-
dæam miraculis, verba faciat
tam divini, ut cunctos demul-
ceat populos, convincat etiam
ipsum secum disputantes argu-
mentis tam evidentibus, ut ni-
hil respondere possent ipsi, nun-
quam tamen ipsos in aliquo mo-
vebit, nunquam de ipsis repor-
tabit victoriam; si enim agno-
scent ipsum Messiam esse, quo
deveniret ipsorum potestas, de-
berent cedere ipsi, seque pro-
sternere ad pedes ejus, quod fa-
cient nunquam. O quàm infe-
lix est status animæ, quæ alium

Passiones
Pontificum
excœcat
illos.

Ggg 3 non

Matth. 21.

Persecutio Sa-
cerdotum &
Pontificum
contra IESUM
Christum.

non habet DEum, nisi ambitionem suam, nisi proprium commodum suum! si teneret vitam DEI in manibus suis, imò si omnes veri DEI excellentias in sua haberet potestate, ut faceret ex illis, quidquid vellet, sacrificaret ipsas omnes immoderatis affectibus, desideriis & concupiscentiis suis.

Passiones
sunt fero-
ces bestię.

O bone DEus! custodi nos à tyrannide immodicorum & inordinatorum affectuum: Te flexo poplite & lachrymantibus precor oculis cum Vate regio: Libera me Domine, ex ore leonis; ne permittas, ut me devoret; libera me à cornibus taurorum, ne statuas, ut discerpant me; libera me à dentibus serpentum, tuere me, ne afficiant me venenò; libera me ab oculo Basilisci, ne sinas me mactari ab eo. Id quod bestię sunt feroces, & serpentes maximè mortiferi corporibus, id affectus indomiti ac effroenes sunt animę; hi devorant ipsam velut leones, discerpunt ipsam velut tauri, inficiunt ipsam veneno velut serpentes, occidunt ipsam velut Basilisci.

Pontifices
convertabant
omnia in ma-
lum contra
Jesum Chri-
stum,

Animę Scribarum & Pharisæorum, Sacerdotum ac Pontificum Ecclesię Judaicę tolerabant aliquid pejus à passionibus omninò rabiosis, quibus accendebantur erga Jesum Christum. Nunquam non discerpebant i-

psum suis conviciis, nunquam non conabantur omnia ipsius subvertere consilia, nunquam non sanctissimas ipsius carpebant actiones, & sinistra inficiebant interpretatione, ita ut dicerent, ipsum ejicere dæmonia in nomine & virtute Belzebug, nunquam non intuebantur ipsum oculo tam livido & veneno invidiæ pleno, ut nunquam cessarent machinari necem ipsi. Et nos videmus, ipsum incessanter ex parte suâ declamasse contra ipsos, depravatos ipsorum mores acri insectatum oratione, ac malitiam exprobrasse mentis.

Aspicite hoc Presbyteri, Præsules, Pastores Ecclesię Christianę, considerate hoc benè & contremiscite: Illi, quorum tenetis locum, maximi fuerunt adversarii, hostes infensissimi, quos unquam Jesus Christus habuit in terris: facile erat ipsi lucrari & fletere populos, nam hi adorabant ipsum, sed impossibile erat illi lucrari & emollire Presbyteros, nam hi lethali proquebantur ipsum odio: peccata populorum digna erant indulgentiã & misericordiã; nam ut plurimum proficisciebantur vel ex ignorantia, vel ex fragilitate; peccata Presbyterorum non erant digna nisi execrationibus & anathematibus Filii DEI, quia non nisi ex purâ dimanabant perveritate ac malitia. Populi pote-

Consideratio
seria, quid
Presbyteri fa-
cere debeant.

poterant converti, quia ipsorum peccata erant peccata hominum; non poterant converti Presbyteri & ad frugem reduci, quia peccata eorum, peccata erant diabolorum. Populi credebant omnino simpliciter in Christum JESUM, quia suam quærebant salutem, & bonam incedebant fide; Presbyteri contemnebant JESUM Christum & doctrinam ejus & exempla ejus, quia non quærebant salutem suam, sed gloriam suam, commodum suum, quamvis millenis uterentur dolis ad celandum hæc omnia specioso obtentu gloriæ DEI, & obligationis, quâ tenerentur dignitatum ac officiorum suorum propugnare & conservare jura. Perpendite hoc bene & consulite vobis.

Ecce igitur Scribas & Phariseos, qui hodie suam inceperunt concertationem contra JESUM Christum; & mox, ubi cæpit palam verba facere & prædicare interrogabant ipsum circa missionem suam: *In quâ potestate hæc facis*: profectò jus interrogandi habebant ipsum, quia legitimi pastores erant, ad quos spectabat explorare missionem ejus, qui prædicare volebat populis; Ipsorum interrogatio innocens erat & justa, si interrogassent ipsum ad explorandum illam, & non oblectandum ipsi,

Matth. 21.

Sed noverant jam ipsam, & alius illis, quam opponendi se ipsi non erat animus.

Et unde noverant ipsam, interrogavit Ecclesiasticus noster, cum nunquam hucusque dixerit ad populum? Noverant illam, dicit Philemon, ex sancto Joanne Baptista, quando miserunt ad ipsum, ut interrogarent eum, an ipse esset Messias; respondit enim illis: Non sum ego Messias; *Sed venit post me, qui ante me factus est, cujus non sum dignus solvere corrigiam calceamenti ejus*: Sequenti die videns S. Joannes venientem ad se JESUM, dicit omnibus, qui aderant: *Ecce Agnus DEI, ecce qui tollit peccata mundi. Hic est, de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est, quia prior me erat, & ego nesciebam eum; Sed ut manifestetur in Israël, propterea veni ego in aqua baptizans: Et vidi Spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & mansit super eum: Et ego nesciebam eum, sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris Spiritum descendentem & manentem super eum, hic est, qui baptizat in Spiritu Sancto, & ego vidi, & testimonium perhibui, quia hic est Filius DEI.*

Joan. I.

Sanctus Joannes Baptista declarabat Judæis missionem JESU Christi, velut præcursor ipsius.

Hæc ratione sanctus Joannes Baptista clarè de ipso loquebatur, tum ad eos, qui missi fuerant à Scribis & Phariseis, tum ad populum universum, qui

Vis testimonii sancti Joannis Baptistæ.

ve-

Sideratio
, quid
oyteri fi-
debeat.

venerant audire eum. Non poterat verbis magis propriis significare ipsis, missionem illius esse de cœlo: siquidem clare designabat illis tres sanctissimæ Trinitatis Personas; Patrem, à quo missus est baptizare, quique dixit illi: super quem videris descendere Spiritum Sanctum, ipse est, qui tollit peccata mundi, hoc est, ipse est Messias; Filius, qui baptizatus est, quemque vox Patris manifestè declaravit dilectum suum esse Filium: Hic est Filius meus dilectus; Et Spiritum Sanctum, qui visibiliter apparuit super caput ejus sub specie columbæ. Et tandem persuasus & convictus his testimoniis declarat illum verum Filium DEI. Cùm ergo Pontifices & Sacerdotes tantum fidei tribuerent S. Joanni Baptistæ, ut ipsum crederent esse Messiam, dubitare non debebant de ejus, quod dixit veritate. Probè ergo noverant, JESUM Christum, quem ipsis designaverat, missum esse de cœlo velut proprium Filium DEI & verum Messiam suum, adeoque & cognoscebant veritatem missionis ipsius tam fidei notificatam testimonio, quod nullum relinqueret dubitationi locum. Quando ergo explorabant missionem ejus, non erat ut hanc perciperent, sed ut ipsi contradicerent.

Hinc est, quod JESUS Christus responsum ipsis dedit verè divinâ suâ dignum sapientiâ. Nam cum ipsum interrogarent: *In quâ potestate hæc facis?* dixit illis: Interrogabo vos & ego unum sermonem, quem si dixeritis mihi, & ego vobis dicam, in quâ potestate hæc facio. Baptismus Joannis unde erat? Ecœlo, an ex hominibus? id est, estne DEUS, qui magno huic viro dedit potestatem baptizandi? an est inventio aliqua humana? Adverterunt quamprimum, se suomet fore capiendos responso: *Nam si dixerimus è cœlo, dices nobis; quare ergo non credidistis illi: si autem dixerimus, ex hominibus, timeamus turbam; omnes enim habebant Joannem sicut Prophetam.* Quid igitur agant, ut hæc labyrintho se eximant? respondere enim oportet: Quid dicitis? Quòcumque verteritis vos, nulla vobis est securitas. Si magni facitis Joannem Baptistam, danda est manus JESU Christo, & agnoscendus ipse pro vero Messia: O potius millenas mortes! si contempnitis ipsum, irritabitis omnes contra vos, & cuncti vos obruent lapidibus velut angues & serpentes. Sed exponere nolumus nostram periculo vitam, relinquamus rem indecisam, nobis est, si fateamur, vel potius simulemus, nostram hæc super re ignorantiam; *Et dixerunt, se nescire.*

Hi

JESUS Christus
convictus &
confunditur
dæos testimo-
nio S. Joannis
Baptistæ.

Malicia Pontificum Judaeorum fugientium lucem,

Hi sunt serpentes, qui fugiunt & oderunt lucem, qui abscondunt se in tenebris, & occultant se in spinis. Sed an suum deponent venenum? Non, magis mortiferum jam fovent, quam unquam; pluries redibunt ad oppugnandum ipsum. Quando viderint universum populum currere turmatim post ipsum, qui ipsum & admirentur & adorent; interrogabunt contemptim: *Nunquid ex Principibus aliquis credit in eum, aut ex Phariseis? sed*

Joan. 7.

turba hac, quae non novit legem: Et rabies ipsorum eousque excrevit, ut maledictionem imprecati sint turbæ: Maledicti sunt. Dicent audacter, quod blasphemet, dum dicit se Messiam esse & Filium DEI. Verum exhibet ipsis argumenta & rationes, quibus impossibile est illis respondere; & confusio, quam recipiunt ex eo, congregant adhuc illorum contra ipsum rabiem. Et ecce tibi argumentum è validioribus unum.

ARGUMENTUM.

Jesus Christus remittit Scribas & Phariseos ad scripturam, ut addiscant ex illâ, se verum esse Messiam.

ARTICULUS. III.

Judæi firmiter inhærebant antiquæ possessioni Religionis & scripturarum.

Fatendum est, possessionem diuturnam jus magni conferre roboris. Jactabant se Judæi, se solum esse populum in universo orbe, qui possideat & in deposito habeat à creatione mundi, veritates divinas, cum scripturæ suæ, quæ continebant illas, tantæ sint antiquitatis, ut nullus fuerit hominum, qui protulerit in medium antiquiores illis. Conservaverant illas sollicitè & incredibili cum fidelitate, eodquod plenæ essent inæstimabili felicitate illis promissâ, & hoc medio promissâ quoque cæteris omnibus hominibus, in mitendo ipsis liberatore, à quo om-

ni complendi essent felicitate. Circumferebant ubivis libros suos apertos, & aspicere volentibus monstrabant excellentiam & certitudinem magnæ hujus promissionis. Hic erat ipsorum & omnium mortalium thesaurus, cujus ipsi soli erant depositarii, nec quisquam hoc tam singulare ipsorum oppugnabat privilegium.

Huic inhærebant firmissimè. Quod si quis cognoscere volebat veritatem; oportebat accedere ipsos, & hanc addiscere ex ipsorum scripturis. Tam pertinaciter suas amabant pollicitationes, ut contenti his essent, & ita quidem,

H h

dem,